

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful ese de două ori pre septemană: Duminică și Joi. — Prenumere: se face în Sabiu la expediția foie pre afară la c. r. postă cu bani gată prin scrisori francate, adresațe către expediția. Pretiul prenumerei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 19 ANULU 'XXI.

trn celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciale din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și tieri străine pre anu 12 $\frac{1}{2}$ anu 6 fl. Inseratele se plătesc pentru întâi a óra cu 7 er. sirulu, pentru a doua óra cu 5 $\frac{1}{2}$, er. si pentru a treia repere cu 3 $\frac{1}{2}$ er. v. a.

Sabiu, in 8|20 Martiu 1873.

Diet'a Ungariei.

Siedintia dela 6 Martiu 1873. Siedintia se deschide la tempulu indatinat. Ladisl. Tiszta, avendu in vedere, ca in diariu „Reformă“ din Pestă au aparutu nisice comunicate detaiate despre conferintele și negociațiunile ce s'au tenu într-un guvernul ung. și bancă nat. de Vienă dela 1867, incóce, — interpelézia pre ministrulu de finanțe, ca au acele comunicate caracterul oficialu său nu? Déca dă, apoi cu scirea său la ordinulu ministrului s'au publicat? Si cum se pote uni o asemenea procedere cu tacerea ce ministrulu obseva facia cu interpellatiunile ce i se adresă? Déca nu, apoi cugeta d. ministrul a eruă și a trage la respundere pre cei ce au facutu acesta faptă scandalosă? — Interpellatiunea se prezinta in scrisu ministrului concernante.

Ministrul pentru aperarea ticerii, Béla Szende, respunde la interpellatiunea ce i se adresă din partea deputatului Lud. Kármán, cu privire la ajustarea și organizarea armatei de hovedi pentru casuri de mobilisare. Responsul este lungu, dar intielesulu lui pre scurtu este, că totu suntu gata și asediate la indemnăna in acele locuri, unde se află trupele. Elu asecură pre interpellante, că trupele pentru aperarea ticerii, la casu de mobilisare și inca in primulu momentu alu mobilisării, nici intro privintia nu voru si mai pucieni adjustate de cătu trupele din armat' comuna.

Camer'a trece apoi la ordinea diley și continua desbaterea generală mai restrinsa asupra bugetului ministrului pentru aperarea ticerii. In siedintia de astazi vorbesc la acestu obiectu Em. Ivánka, Massimil. Uermény și Gabr. Ugron.

Epiștola deschisa.

Clusiu, 14 Februarie 1873.

(Fine din nr. tr.)

Asiu mai avé multe inca de a scrie, dăra nu voiesc a mai prelungi și mai tare aceste sîre, cari si asiā au trecutu déjà departe preste cadrulu obincinuitu alu unei epistole. Apoi de ce sa mai si sporescu vorbe, pre cîndu prea stim d-vostre și cei-a-lalți prea stim. dd. redactori sciti de a buna séma cu multu mai bine de cătu eu, ca déca veve-li adonă spre consfatuire, despre ce felu de cestuni yeti avé a ve consultă laolalta?

Cătu de sfondu suntu eu din parte-mi convinsu despre urgent'a necessitate și efectele forte salutarie a unei atare intrunire, amu desfășurat din destulu la altu locu alu epistolei mele.

Credu ea din cele ce amu scrisu in acesta epistolă lungă, destulu de lămarită se vede ca no o rea vointia, ci o intenție buna m'a indemnă la scrierea acelei. — Eu nici cu unul dintre prea stim. d-vostre nu sum si n'am fostu nici odata invrasimăsitu, ba cu unii pre cari cunosc personalmente, amu onore a slă mai multu chiaru in relație amicale. Pre mine necum sa me fi valentu care-va dintre d-vostre, ci diu contra déca v'ati ocupat in foile d-vostre cîndu si cîndu cu persón'a mea neinsemnată, astă cu atât'a adeverata bunavointia a-ti facut'o, si totu-déun'a m'am semtitu deobleagatu prin aceea; deci déca amu fostu constrinsu a dice un'a séu alt'a, ce pote nu e de o atare natură, că sa sia bucurosu audita, acést'a nu pote sa sia atribuita nescăroru semtiuri dusmanose, cari nu amu nutritu nici cîndu in contra-ve; ba déca v'asi si chiaru una inimicu neimpacabilu, inca nici in acestu casu nu mi-asi concede că cîndu suntu in vorba interesele cele mai scumpe si mai sănătate ale națiunii noastre, tocmai atunci sa mi se conduce condejulu, ura personală.

Totu căte amu insirat in intru aceasta „epistolă deschisa“, le-amu scrisu numai si numai pentru ca

vediendu că le incepștu anului nou din mai multe părți s'a aretat o bunavointă silintă spre a găsi acea modalitate prin a cărei ajutoriu amu potē esit din starea nostra desolată, si din parte-mi o consultatiune amicale a d-vostre tienendu-o eu de unu ce, care forte aru înlesni ajungerea scopului supr'a atinsu, m'am semtitu datoriu a recomandă acea consultatiune si a motivă urgent'a necessitate si favorabile urmări ale acelei, dăra forte de pe a statu de mine acea intenție că sa vătemu cătu de polienu său pre prea stim. d-vostre, său pre macarū cine altul.

Déca mi-aru si succesu a ve dobendi pre prea stim. d-vostre si pre ceia-lalți prea pretigiti dni redactori spre tienerea unei consultatiuni fratișci, in acestu casu m'asi tiené intru adeveru sericitu. Nu, din ambiciune vana m'asi bucură pentru reusirea cu modestulu meu proiectu de intrunire, ci — me vede Ddieu — m'asi bucură numai singuru pentru ca amu firma convingere cumca tienerea grabnică a unei atare consultari o recere imperativamente salutea publică, si pentru ca a-si crede a fi facutu ce-va servitii iubitei noastre națiuni si patru de s'aru realiză, cele ce se cuprindu in epistolă-prezenta.

Avé-voru aceste sîre modeste efecte dorite, său sperantiele mele cu cari le-amu pusu pre charthis, voru remané nisice desiderie pie, in totu casulu me rogu sa no trageti la indoiela, baremu aceea ca totu le-amu scrisu din indemnulu curatul si cu intenție buna *).

Ladislau Vaido.

„Câtra români din Bihor!“

„Adunările comunale si alegu singure de sine limb'a protocolara si a manipulării oficiai. Protocolul e a se face totuodata si in acea limba ce va pretinde $\frac{1}{2}$ parte dintre membrii comitetului comunali.“ — §-lu 20 alu art. de lege XLIV din anulu 1868, numai decât in cea mai de aproape adunare, si adeca in adunările generale ce se voru tiené preste putinu tempu pentru reviderea socotelor din anulu trecutu, — in totu comunele romanesce sa se decreteze de limba oficială limb'a romană, carea o pricepe insusi comitetulu, iéra acolo, unde români suntu in minoritate, dăra totu-si formeză celu pucinu $\frac{1}{5}$ parte din comitetu, sa se scrie in limb'a romană.

„Comuna in scrisorile indreptate cătra jurisdicțiunee comitatense si organele acestei, cătra regimul si alte oficile, se pote folosi de limb'a sea propria oficială.“ — §-lu 22 alu art. de lege XLIV din anulu 1868.

„In intielesulu articulului de lege susatinsu, comitetele comunelor, că representantile acelora, constituise dupa articululu de lege XVIII din anulu 1871, suntu indreptotite a-si alege fără de nici o restrinție, dupa placu — limb'a oficială si protocolare pentru totu trebile comunale, si adeca dupa articululu de lege pusu in frunte, au dreptu de a decretă, că atât protocoilele adunărilor comunale, cătu si totu afacerile oficiului notarialu, sa se faca in acea limba in care doresce majoritatea reprezentantiei comunale.

Comunele din comitatulu acestă, dupa articululu XVIII: 1871, suntu déjà organitate, adeca, suntu constituite comitetele comunale, cari in intielesulu legei suntu chiamate a portă si a conduce totu afacerile comunei, a enunciă (aduce) otariri in causele comunale si ale execută acelea pre calea antistiloru; suntu indreptatite a exercia si respective a validitate totu drepturile, precum si a implini totu detorintile ce competu comunelor că corporatiuni autonome. — Aceste comitele comunale au a scrie protocolul despre totu svatuirile si otaririle lor. — Protocolul lu face notariul comunual in acea limba, carea o primește comitetulu de limb'a sea oficială.

In comitatulu Bihor suntu 350 comune romanești, unde nu e indoiela, ca comitetele suntu compuse din români că aceia, cari asa de limb'a materna romană nici nu pricepu alt'a; urmează dăra

*) Din erore la facerea corecturilor s'au pusu finea inca in nr. precedentu. Red.

de sine, ca svatuirile nu potu curge decât numai in limb'a română, si ca otaririle dupa mintea sanetosă, impede si corectu, conformu recerintielor unei administratiuni bune, nu se potu luă la protocol in alta limba, decât in limb'a svatuirilor, adeca in cea romană, — de ore-ce autenticarea protocolelor, pentru coprinsulu căror'a membrui presenti si reprezentantiei, respective ai judecătoriei comunale, suntu respunditori, altcum nu s'aru potē intemplă; căci a autentică unu protocol in alta limba nepriceputa de membrui reprezentantiei comunale, a primi responsabilitate pentru coprinsulu acelui, e o absurditate ne mai pomenita. — Antistă comunala aduce judecăti intre locuitorii, acelea notariul e indatoru a le luă la protocol; acum se intielege de sine, ca in comunele romanesce, antistiloru, intre cari se pricepe si notariul, dupa §-lu 21 din legea despre naționalități, judecăti nu li iertatu ale enunță decât in limb'a locuitorilor, deci nici intipuș nu se pote, că judecătile aduse din partea unei antistă române, si enunțate in limb'a română, sa se pote luă esactu la protocolu in alta limba, decât in limb'a consultărilor.

Antistă compune societate comunale, pre cari fia-care locuitoru este in dreptu ale cercă si a-si dă parerea in privint'a loru. Acum, de cum-va acelea suntu compuse in limb'a nepriceputa acum se voru potē folosi locuitorii — cari pără greutăile satului, de dreptulu acestă? La notariate se scriu protocole si se facu totu scrisorile de cari au lipsa locuitorii. De cum-va deci acestea suntu compuse in limb'a nepriceputa, cum le voru pricepe si cum voru sci interesatii ca — ce coprindu acelea?

Din ceste insirate se pote convinge fiesce-care română cu anima si pricepere cătu de mare e lips'a, carea nu mai suferă indoiela, ca comitetele comunale, că representantie ale comunelor, in virtutea §-lui 20 alu art. de lege XLIV din anulu 1868, numai decât in cea mai de aproape adunare, si adeca in adunările generale ce se voru tiené preste putinu tempu pentru reviderea socotelor din anulu trecutu, — in totu comunele romanesce sa se decreteze de limba oficială limb'a romană, carea o pricepe insusi comitetulu, iéra acolo, unde români suntu in minoritate, dăra totu-si formeză celu pucinu $\frac{1}{5}$ parte din comitetu, sa se scrie in limb'a romană.

Românilor! Limb'a e condiția de existență a fia-cărei națiuni, e scutul caracterului național, e spiritul si sucul vegetativ alu națiunii. Până cându unu popor si pastră neviolatul acestu patrimoniu, si cultiva acestu spiritu, si si nutresce acestu suu, nu e tema ca va peris, inse din contra, indata ce unu popor va incetă a si jalusu facia de acătă condiție de existență, va fi indiferentul fatia de nutrirea acestui spiritu naționalu, ma va lasă a se stinge acel'a din corpulu națiunii, acestu popor mereu va peris. Graiul comunu intrunesce pre frati de unu sânge intro tabera poternica, carea pâna ce e condusa de aceea-si devisa, de devisa conservări si a progresului, pote dă peptu cu ori-ce inimicu valorosu. — Acestu adeveru nerestornabilu l-a priceputu românulu dela incepștu existenței sale, luptându-se totu-deun'a mai multa pentru limba, decât chiaru pentru libertate. Si numai acestei virtuti detorim recunoscintia, ca națiunea română adi in bululu stătoru fortuna si invasioni barbare, a remasu întrăga, si si-au sustinutu caracterul seu. — De acestu adeveru au fostu pretransi si barbatii nostri moderni, cari că reprezentanti si ante-luptatori naționali, in numele dreptăției, si-au radicatu cuventul si cu energie neobosită au staruit diea tierii pentru egal'a indreptare a differitelor limbi din patria. — La cuvantele agere, deplinu motivate, si la cererea loro dréptă, a urmat legen in poterea cărei a indreptam către voi aceste

enviate fratiesci. — E adeveru, ca aceasta lege nu ne-a indesolutu deplin pretensiunile si drepturile noastre inasurate; inse si pana ce va succede pre cale legala a elupta deplin'a indreptatire, avem detorint'a nationala, a esplota din lege ceea ce e buna pentru noi, si conformu concessiunei acelei'a, a introduce limb'a romana in tote institutiunile si corporatiunile populare. Legea in privint'a folosirei limbelor s'a sanctionatu si pusu in vigore in anulu 1868, si cu tote ca aceasta lege lasa in voi'a comunelor alegera unei seu altei limbe de care voiesce a sa folosi in administratiunea trebiloru co le interesedia nemediu locutu, indreptatiesce pre bietulu tieranu a potrepretinde ca sa-i vorbesca si scrie limb'a baremu acelea organe, cari suntu chiamate in prim'a linia ai portă de grigia si ai apera interesele facia de alti: totu noi bihorenii' ou rusine trebue se martorisim, ca in restimpu de patru ani, n'am facutu nimicu pentru de a ne folosi de acestu dreptu, ci am suferit, — doveda despre lasitatea si indolintia nostra atatua facia de progresulu nationalu, catu si facia de interesulu administratiunei publice, — ca in comunele locuite curat u se in precompenire de romani, tote trebile sa se faca intr'o limba neprincipata de locitorii interesati; amu suferit ca chiaru ofisiale, cu cari venim in coatingere, li ceremu svatul si protegiarea mai desu, se no ne pricepa, se nu scia pune in scrisu ceea-ce vorbim; — amu suferit se fumu — la noi a casa, ca strainii se ne esplice si dora mistifice altii pretensiunile, dorerile, dupa placulu loru.

Acum deca noi romani nici in giurulu familiari, in comuna, nu ne nisuumu a ne folosi limb'a propria, cu ce dreptu si ratiune vomu potrepretinde folosirea acelei'a la institutiunile si forurile, mai inalte?

Intra adeveru, a mai suferi aceasta anomalia si absurditate, ca adeca intr'o comuna cu poporatiune curat romana, afacerile sa se manipulede intr'o limba strana, neprincipata, aru fi o lasitate, aru fi o trandavia nejustificabila.

Din aceste motive necontestavere, subscrisulu comitetu, conformu incredintarei prime de la adunarea generala a romanilor bihoreni ce s'a tenua la 18 Novembre 1872, ve provoca pre onorea si pre conscientia nationala, pre toti romanii bihoreni, si cu preferintia pre intelectualia romana din acestu comitat, ca — do n'a perito inca simtiulu nationalu, de mai este potere de vietia in voi, si de cumva mai sunteti catu de pucintelu interesati de causele comune, de interesele unei administratiuni mai potrivite si corespondintorie intereselor poporatiunei, sa lucrat pre calea sa si cu medilole legali, si se ve nisuiti ca, in tote comunele romanesce, in virtutea legei positive, sa se decretedie in celu mai scurtu timpu limb'a romana de limb'a oficiala. Comunele dejă organizate — dupa lege au dreptulu acesta, unu dreptu pre care nu-lu potrestringe nime pre

cale legala. — Otarirea ce o va aduce reprezentant'a comunei in privint'a acesta, nu e supusa nici revisiunei superioare, ci astfelui de otariri se notifica numai spre scientia oficiolatului concerninte administrativu din acel despartimentu.

Sa ne folosim daru de dreptulu ce ni-lu asiguridia legea positiv'a constitutionala, si prin acesta se promovamu interesulu comunu si se salvamu onorea nationala!

Oradea-mare, 15 Fagru 1873.

Comitetul centralu.²

Comitetu francesu pentru propagatiunea literaturii franceze in tierele slave si romane.

Membrii fondatori ai „comitetului francese“ se intunira Mercuri in 26 Fagru a.c. El decisera a immulti comitetul prin adjunctiunea de noi membri atat in Parisu catu si in provincia, unu circularu se va distribui.

Comitetul dupa ce face estrasele din corespondintie, luá resolutionea dea face trei expeditiuni de carti 1, biblioteciei „Akademický Spolek“ la Praha, 2.) Societatii „Vendija“, la Gratiu, 3.) Societatilor si asiediamintelor romane din Sabiu.

Corespondintia tuerelor straine trebuie de aici inainte sa se adresie „M. L. Leger 30. quai d'Orleans.“

Pana la alta ordine, scrisorile adresate prin particulari, nu se voru luá in consideratiune.

Scrisori insuffisentu frantece tramisa membrilor comitetului au fostu refusate.

Corespondentii suntu rogati a nu perde din vedere ca tarifa de francare este de 25 fr.

Membrii comitetului iau in sarcina loro speciale de impachetare si de speditiune si prin urmare nu-si potu impune sarcine supplementare.

Diarele slave si romane suntu rogate ca se binevoiesca a reproduce acesta incunoscintiore; ele voru usiora estu-modu corespondintia si ocupatiunile comitetului.

Convocare.

Conformu articuloului XXXVI din statute presidulu sectionei centrali si alu reununei invietatoresei, „Georgiu Lazaru“ conchiamu prin acesta pre toti membrii reuniiali la parastasulu intru memorii nemuritorului „Lazaru“, care se va tineea in acestu anu — ca si anulu trecutu — in Sambat'a Floriloru, numita a lui Lazaru, la mormantul lui, in comun'a romana Avrigu!

Si fiindu ca o recunoscintia romanescă cîtreacel'a, cari s'a luptat cu atat'a abnegatiune pentru romanismu, ne obliga pre toti săra distingere de cariera si conditiune: de aceea ne permitem a invită la acesta parastasu pre toti romanii, căti voru binevoi a se asociā cu noi in rugacioni pentru ma-

rele susfletu romanescu a lui Lazaru acolo, pre mormantul lui, unde se asta depuse scumpele lui remasitie pamantesci!

Cu deosebire apelam la anima romanescă a oltenilor, sa nu lipsescă dela acea serbatore biserică — națională! Dece la parastasulu din an. trecutu au fostu reprezentati români prin 61 de comune române si deca numerulu asistentilor s'a suiu la mii: amu doru din anima romanescă, că in acestu anu tote comunele din tiér'a oltului sa fie reprezentate si numerulu participantilor sa fie si mai mare!

O națione, unu populu, incepe a se radică la marire, la gloria, numai prin a-si veneră cele treceute ale sele si pre barbatii, cari au luptat pentru a loru existintia! Urmele stramosilor nostri suntu pline de gloria. Noi, nepotii loru, aru trebui sa calămu acele urme, ca intr'o di sa ne bineveneteză urmasii. Georgiu Lazaru a luptat eroicesc pentru deșteptarea, consolidarea si inaintarea romanismului, de aceea trebuiu sa ne inchinam faptelor lui romanesci. Sânta nostra datorintia națională dara ne impune nouă a ne aduce aminte de elu in rugacionile noastre, in vietă nostra — venindu in totu anulu la Avrigu sa versam o lacrima ferbină de recunoscintia pre scump'a lui tierană.

Dice Lamartine, ca unu sentimentu se potr intielege mai mai bine numai in locurile, in care lau similitu!

Ordinul de dl, alu adunării este urmatorul:

1. In Sambat'a lui Lazaru 1863 in 31 Martiu o. (12 Aprilie n.). toli membrii reununei se aduna in scola romana la orele 8 antemeridiane.

2. La 8½ ore mergerea la sânta biserică in corpore, oscultarea servitului divinu, apoi asistarea la parastasul lângă mormantul lui Lazaru.

3. La finea parastasului tienerea cuventului funebru de vice-presedintele sectiunei filiale de Vistea inferioara Alessandrescu Popu Siandru, conformu conclusului punctu VI al procesului verbale adus in a trei'a adunătia generale a reununei tenua la 14/26 Oct. 1872 in Fagarasiu.

4. Reuniunea va exprime sentimente de constienta nemuritorului remase ale lui Georgiu Lazaru *).

Fagarasiu, 12 Martiu 1873 n.

Presedinte:

Ioanu Dim'a Petrasicu.

Secretariu:

Ioanu Barbatu.

*) Amu cere esplaciatu, ca pentru ce se serbează aducerea aminte de Georgiu Lazaru in Sambat'a lui Lazaru, pre cîndu noi avem usul de a serbă dilele onomastiche dupa numele din hotezu, dara nu dupa numele de familia; de altintre este si o incomoditate mare pentru multi, ca in Duminec'a Floriloru, in carea s'er'a se incepe si septembra patimiloru sa fie in totu anulu pre drumu,

ce au trebuita de ele, de cumpători. Acest scopu are sa se asemene cu scopulu acelui ce incepe a merge la scola, carele voiesce sa inveti a celi si a scrie pentru ca sa pota celi in orice carte seu scrisore si sa pota sa-si impartasișca cugetele sele si altor'a. Nici la unul nici la altul scopulu nu se opresce aci, ci elu merge mai departe. Celu ce scie celi si scrie se nisuesce sa adune cunoștințe prin cetirea sea din carti si cu ajutoriul acestor'a sa se lumineze si inteleptiesca pentru intreprinderi nove spre folosulu seu si alu de apropelui, cari folose le impartasiesce apoi seu cu cuventul seu cu fapt'a, seu scriindu elu cărti despre densele. Prin acesta se face unu membru placutu si stimatul alu societatii omenescoi.

Asiā e si meseriajulu elu lucra si produce manufapturi si frumose nu numai pentru ca sa le vanda si sa câștige bani, dara si pentru ca sa perfectiuneze maiestria sea si pentru ca sa o comunică si altor'a si prin acesta sa devina unu membru folositoriu, placutu si stimatul de societate.

Ceea ce dicem despre singuracei potremu cu totu dreptulu sa dicem si despre popore intregi.

Precum vedem, scopulu, cu cătu lu urmarim mai departe cu atat'a coprind o estindere mai mare si cumca acesta nu este o intipuire a nostra o vedem din realitate. In trecutu, in presentu, si asiā va fi si in viitoru, desvoltarea industriei si a comerciului, care este stresu legat de acesta, a fostu osa in giurulu cărei s'a invertit u vietia mai miscata a poporelor din lume. Sa cautam unu exemplu din apropierea nostra adeca asupra tieriei nostru, carea este destul de mare si destul de

daroita cu bunetati fresci si vomu gasi ca, fiindu ca meseriele au fostu putine desvoltate, ca sa amintim o impregiurare numai, numeralu poporului este micu si si acesta traiesce cum potre si cum da Ddieu. Noi aici in tiéra avem d. e. orasie numai cu cîte 2000—3000—4000, 10—18 mii, cela multu cu abiā 30000 unde e vietia mai multa, in Brasovu.

Pentru ca sa ne convingem de acestu adeveru mai potremu aduce exemple din Asi'a sudu-vestica (mediadi-apusu) unde erau odinioara imperatii mari si poterice, cetati tari si estinse cu palaturi gigantice, cu gradini radiemate pre colone (stalpi), caci acolo era industri'a si comerciul celu viu; mai potremu aduce tierurile mărei, unde este Palestina si Siria intrăga cari erau in flóre când erau industri'a si comerciul acolo in flóre. Astazi, si de cîndu au incetatu aceste din urma au incetatu vietia in pările acelle. Cate unu satu miserabilu unde si unde si corturi de ale beduinilor arabi, cari se muta cu turmele loru si cari pădescu dramurile si desbraca pre caletorii ce le cado in măni de objectele cele mai bune ce le gasesc la ei.

Sa intorcem fóiea si sa cautam spre apusula Europei si aci vomu gasi ca cîmpiele ei suntu cai niscese gradini, populatiunea numerosa si plina de vietia. Acii gasimur afară de numerate sate cetăti cu cîte 40,000—80,000, dela 100,000 pana la 6—700,000 locuitori cum e Viena si Berlinulu, cu milioane de locuitori precum Parisulu, Londonulu, care din urma numera 2½ milioane locuitori, va se dica, mai multe decât tiér'a nostra intrăga. Mai departe sa privim America de nordu carea s'a descoperit de europei numai dela 1492 d. Chr.

FOISIORA.

Din o prelegere in Reuniunea meseriajilor romani din Sabiu.

Sabiu 6 Martiu.

De multe ori lucruri la aparinta de insemnatate mai inferioara au o importanta mai asiā de mare ca alte de insemnatate mai mare. Manecându din estu punctu de vedere comunicam publicului unu estras din prelegerea ce a tenuat o presedinte N. Cristea in Duminec'a trecuta in localulu Reuniunei sodalilor romani, inse cu acea rezerva ca publicul insusi sa-i dea seu sa-i degeje importanta, dupa cum va asta elu justu ca judecatorii nepartinitoru.

Trebue sa observam ca incatul privesce form'a esterna a prelegerei nu trebuie sa ni o imaginam ca unu ce imbracat in sisteme si figuri retorice; nu, ci in simplitatea limbii si in acomodarea materiei de asiā incatul se pota si coprinsa de auditoriu inaintea cărui se tinea prelegerea.

De asta-data, ca la incepulum unui ciclu nou, a porcesu prelegerea dela scopulu celor ce imbracișe industria.

A dice scopulu unui omu de industria este usioru dara alu urmari pana in cele de pre urma ale sele este greu, pentru ca este deosebire intre scopu si scopu. Fia-carele cîndu pasiesce sa inveti o meseria are scopulu ca pre acesta sa o inveti bine, pentru ca sa faca lucru, cari sa sia bune si frumose, prin urmare placute si cautele de cei

Obiectele ce au mai incursu pentru loteria bisericei din Deva.

(Urmare.)

70. O parechia papuci barbatesci, dn'a An'a Dragieciu. Dev'a.

71. O cora de bilete lucrata din lemn. 72. O mapa de seris. 73. Unu sterge pene. 74. O tavita de lampa. 75. O sapea de lampa lucrata din lana, dsióra Mari'a Bercianu. Sebesiu.

76. Doue vase de porcelanu pentru flori. 77. O vasa de porcelanu pentru untu. Dn'a Irin'a de Bardossi. Dev'a.

78. O perina brodata cu flori aplicate, p. seri in relief. Dn'a Nin'a de Csergedy. M. Vásárhely.

79. Unu tragerioru de clopotu lucratu de margele. 80. Unu portu orologiu brodatu cu senile. Dsióra Mari'a Demianu. Bals'a.

81. O vasa de cristal cu tata si acoperisul de argintu. Baronesele Aurelia si Elen'a de Popp. Pest'a.

82. O perina brodata cu lana si metasa. 83. Unu etui de catifea cu fofeci. Dsióra Nin'a de Dunc'a. Sabiu.

84. O punga impletita de metasa. Dr'a Paulin'a de Dunc'a. Sabiu.

85. O camesia romanescă cusuta cu metosa si firu. 86. O siemiseta cu dentelle. 87. Unu portu sogare din piele rosescă. Dsióra Sofi'a Moldovanu. Hatiegua.

88. O parechia de sfesnice. Dn'a Mari'a Nan'drea. Hatiegua.

89. O parechia mansieturi de sfesnice. Dsióra Susan'a Popescu. Hatiegua.

90. Trei garnituri de perina impletite. Dr'a Nin'a Balasius. Hatiegua.

91. O parechia de calimari de porcelanu.

92. Unu pocalul de cristal. Dn'a Luis'a Lazaru. Dev'a.

93. Unu portu buchetu impodobit u granate si perusele. 94. O icona brodata. Dn'a Baronesa Mari'a de Nopcsa. Dev'a.

95. O punga lucrata cu metosa si firu. 96. Unu cosiuletiu lucratu cu lana si metasa. 97. O punga lucrata cu metosa si perle. 98. Unu portu orologiu lucratu cu margele. 99. O perina lucrata cu metosa si alia. Dn'a Sofi'a de Dunc'a. Roman'a.

100. O brosia de aur massivu cu lantul si acu pentru orniciu impodobita cu emaliu. Dn'a Cassandra de Rojne'a si de Sojanu.

101. O corstia de toleta. Dsióra Amali'a Balog. Dev'a.

202. Unu sterge pene. Dsióra Gabriela Balog. Dev'a.

103. Unu portofoliu brodatu cu semile cu por-

déca voiesce cine-va sa asiste la festivitatea acésta, ce dupa cum vedem, are sa fie anuale. Amu si dara mai multu pentru dn'a de Sangiorgiu, carea in multe privintie ni se pare mai corespondiente.

tretala lui A. Iancu. 104. Unu elui de ace de bronzu ovalatul. Dr'a Anastasi'a Leonescu. Boiti'a.

105. O perina impletita de lana si metasa. Dsióra Aurelia Stanislau. Sabiu.

106. O parechia papuci brodati cu metasa. Dsióra Amalia Stanislau. Sabiu.

107. O tavita de lampa. Dsióra Mari'a Stanislau. Sabiu.

(Va urmá.)

Discursul

drei deputati nationali Dem. Boncua, rostitu in camera representantilor dietei unguresci, in siedinta din 26 Fauru n. a. c. la desbaterea generale asupra bugetului ministerului de cultu si de instrucție.

(Urmare si fine.)

Pote, on. camera, ca vorbindu intru interesulu confessionalitatilor, molti voru dice ca sum ultramontanu sonatieri. Eu inse vorbescu aci de o confesione, in care scólele nu gema sub apesarea clericala, pentru ca autonomia acestei confesioni e astu-felii organisa, incat mireni suntu in pre-cumpenintia reprezentati in tote agendele ei. Eu deci nu suntu fanaticu pentru confessionalismu, ci pentru luminarea poporului, pentru ca numai in acésta vedu garantia viitorului patriei nostra. Déca consideram referintele saplice de vietia din patria nostra, ne convingem, ca e cu nepotentia a luá crescerea poporului din man'a confessionilor. Dara si déca aru si cu putintia, totu-si e intrebare: déca aceea aru si cu cale — din punctul de vedere politicu seu al liberalismului?

Apoi, on. camera, statulu, incat pentru tre-tutu, nu se plange de felio in contr'a confessionalitatilor. Caci pana acum'a confessionalitatile au esoperatu crescerea si cultur'a poporului si institutiile protestante, buna-ora, au datu patriei multi barbati eminenti. Astu-felii siindu, déca vomu judeca nepreocupati, treboie sa recunoscem, ca statulu detoresco confessionalitatilor multiamita pentru meritele loru pre terenul culturei poporale. Nu vréu eu, on. camera, ca scólele confessionali sa nu sia supuse inspectiunei supreme a statului; din contra eu pretindu ca statulu sa exercedie asupra loru o inspectiune cu multu mai rigurosa. Voindu inse acésta, vréu totu odata ca guvernul sa inde-torésca autoritatile confessionali a-si implini cu acuratetia detorint'a loru, dara facendu acésta sa li dea si posibilitatea de a-si efektua dispusetiunile, adeca sa impuna autoritatilor politice a li tinde man'a de ajutoriu pentru efektuirea dispusetiunilor facute pre terenul scolasticu.

Alalt'a eri d. deputatu Kondrossy vorbindu de caus'a religiunii, dise ca sa nu facemu politica din

religiune; ci sa facemu din ea, ceea ce este chia-marea: crescerea si lumen'a pentru poporu.

On. camera! Amu auditu din mai multe parti, ca suntu scóle confessionali, in cari se propaga doctrine contra statului. Eu nu sciu sa fia astu-felii de scóle; dara déca suntu, cine este vin'a? Eu credu ca guvernul, si specialu dlu mioistru pentru instructiunea publica, pentru ca acesta escrivandu asupra scólelor inspectiunea suprema, a statului, s'aru si potutu convinge, ca ore intrade-veru se propunu astu-felii de investiture? Iera déca dlu ministru a avutu cunoescinta positiva despre acésta, atunci elu aru si trebuitu sa dispuna, ca acele scóle sa se indruma la ordine si in casu de renitentia, sa se inchida chiaru; pentru ca confessionalitatea nu poate sa aiba nici unu interesu de a vesti doctrine contrarie esistentiei statului, — interesulu seu este si nu poate fi altul, decat educationea poporului, si adeca nu in spiritu contrariu statului, ci in direcțione patriotică.

Eu, on. camera, acésta stare nenaturale si danoasa pentru crescerea poporului o atribuiesc in cea mare parte defectelor legei pentru instructiunea publica, si pentru aceea dorescu revisionea acestei legi. O dorescu inse si din alta punctu de vedere, dupa a mea parere s'orte insemnatu, adeca din punctu de vedere alu nationalitatilor.

Sa me ierte onorat'a camera, ca aci la cestiu-ne instructiunei publice amintii cestiu-ne na-tionalitatilor; dara e absolutu cu nepotintia a nu o aminti pentru ca eu acestu terenu lu tienu de mai apto si competinte spre caracterisarea cestiu-ne na-tionalitatilor, dupa a mea pricepera si dupa alu meu semtiu. Eu din parte-mi cestiu-ne culturale o tienu de parghi'a pretensiunilor nationali, si sum con-vinsu, ca cu catu mai multa grigia si atentiu-ne aplicia statulu pentru cultur'a na-tionalitatilor, cu catu mai multu aru impartasi prin lege na-tionalitatile de tote beneficiile de cari se bucura na-tiunea magara, cu atatu in mai mare parte — asiu potea dice in 9/10 — s'aru deslega cestiu-ne na-tionalitatilor.

On. camera! Prin acésta nu vréa sa dicu, ca astu de pré mari seu ea nu suntu plecatu a vota acele sume, cari suntu preliminate pentru interesele na-tionalitatii magare, ci vréu sa dicu ca astu-felii de sume sa se prelimine si votedie proportionalmente, din tempu in tempu si gradat, si intru interesele celor-lalte na-tionalatati, — sa se deie si acestor'a ajutorioli necesariu pentru cultur'a loru. Ací, on. camera, doue impregiurari mi vinu in minte. Déca nu me insiela memor'a, in decursul dietei trecute unu stimato domnu deputatu, pare-mi-se dlu Jokai, a presentatu camerei unu proiectu de resolu-tiune. In acestu proiectu de resolu-tiune s'a cerut votarea unei anumite sume pentru desvoltarea literatirei tuturor na-tionalitatilor din tiéra. Dorere inse, majoritatea n'a primitu acestu proiectu. Dara

incóce si carea numai cátia finea secolului al 18-lea a devenit neaternatore de patria mama, de Anglia, si are cetatile cele mai mari si mai frumose si produce lucrurile cele mai uriasie si au devenit o putere insemnata carea se pune in cumpena cu Europa, — si tote acesto numai si numai pentru ca cultivéza industria si meseriele in mesura mare. (Ací se mai incide si impregiurarea ca chiaru presidintii republicei nordu-americane se alegu dintre ómenii industriei cum au fostu d. e. Lincoln, carele era croitoriu etc.)

Eata déca facemu adeveratele deduceri unde ajungem cu scopulu meseriasilor si alu industriei, la vivificarea suprafetei pamantului dupa porunc'a lui Ddieu, carele dupa cum ni se spune la carteia facerei dice: crescest si ve inmultiti si umpleti pamantul si-lu stapaniti pre densulu.

La lucrul acest'a mare are inse sa contribuie fiesce-care omu si fiesce-care poporu, ca prin acésta sa puna temeioul celu mai siguru la dreptulu de a si si de a trai in rendu cu cei-lalti ómeni.

Sa nu ni se para ca amu pronunciá prin cele de mai susu noi vre-unu principiu de eschidere alu de-própelui nostru din sinulu societaticei, dara intipuili-ve d-v., ori carele, ce impressione ve aru face asupra-ve, cându a-ti intalni unu omu murdariu, ruptu de vestimente, si poate si legandu-se de trandavia (séu de betia) dela o margine a trotoarului la ceea-lalta, si inca aru mai vrea sa ve dea man'a seu sa se preumbule de bratu eu d-vóstra. De siguru, ca fia-care laru incungiu si déca se si demite a-si face de lueru cu elu este numai cându e in stare tréza, ca sa-lu intrebuintieze la ce-va lucru, pentru care si pre-tiul ostenelei i se inmanuza prin servitori si de

aci incolo cauta ori-cine sa nu siba nici o comuni-catiune, afara de cea a compatimirei ca se asta si astfelii de fintie omenesci. Asia este si cu popo-rele. Cine nu se feresce de popore selbastece ce traiesc ca animalele in Americ'a si in alte parti? cine umbla in societatea tiganilor nostri? Ba noi avem ocaziea cea trista sa vedem ca si pre noi romani, carii nu suntemu numai si numai noi de vina ca n'amu potutu imbratisé pana acum meserie, ci legile cele apasatore, ne considera mai putinu decat amu meritá dupa cvalitatea nostra intelectuale si nobilitorie de cultura si dupsa numero-sitatea nostra. Cu totalu altu-felii este ca poporele industriasie. Esempulu celu mai pipaitu ni-lu da Itali'a in privint'a acésta. Ea era politicesce sfe-siata, de lumea diplomatica condamnata la morte; lumea comerciala din Germania, Francia si Anglia inse vediendu ca italianoii suntu laboriosi, ca suntu nu numai agricultori, ci si meseriosi, comercianti, artisti de totu felii si au disu: acesta e uno sap-tor de lipsa pentru societate, sa-lu spriginu ca sa ajunga la o sorte mai buna, la o sorte incat su-pota pune tote puterile sele fisice si morale pentru binele Europei, pentru prosperarea civilisa-tiunii. Si asia s'a si intemplatu.

Noi romani in patria nostra subu legile de fatia ne bucuram acum de libertatea de a ne aplaca la meserii si asiá none ne sta calea deschisa de a ne cästigá unu locu onoriscu intre cele latte popore a le patriei, precum siä cästigatu italienii intre cele ale Europei. Vin'a apoi ori ce schimbari, ori ce legi, ca acele dupa ce vomu si noi unu factoru neapertu de lipsa, nu voru putea sa aiba vre-o valore, pentru inaintea poterei ce o desvolta unu

poporu, care are industria si comerciu, avere si cultura, se sférma ori ce lege asupritore ca spuma valurilor inaintea stanceloru.

Eata dara si scopulu Dvóstre pana unde se estinde, pana la intarirea na-tionalitatiei nostra si pana la deplinirea unui adeveratu concertu alu na-tionalitoru din patria nostra.

Cumea deplinirea acestui concertu e de lipsa nu e numai o imaginazione din partene.

Déca ceteru opri de economi politici ca List al Rocher ne vomu convinge, ca ei ne vinu intrajutoriu sa ne intarésca asertiu-nea nostra. Numai ca ei maneca dela presupunerea aceea, ca noi nu suntemu elementulu acel'a care sa indeplinesca lacun'a de fatia din patria nostra; din presupunerea ca locuito-riimea romana dela Dunarea de Josu, din Romani'a, de asemenea nu este acel'asi elementu si totu asia despre romani, slavii, grecii si turci din Turcia si din acésta causa propunu germanilor loro sa ocupe ei acestu locu si prin acésta sa estinda Germania si preste locurile aceste.

Scopulu industriei celei ce are sa se desvolte si la noi de locitorii tierilor nostre este dara mare elu are sa dovedesca nemtilor, ca noi nu avem lipsa sa ne prefaca in nemti, nici tiér'a in Germania, si desvolându-se industri'a pana la insemnata ei cea adeverata va fi temeioul celu mai siguru alu viitorului nostru.

Sa nu cugete nimenea dara ca invétia o me-seria numai pentru ca sa o invétie, nu, ci pentru ca se devina totu-oata si unu membru folositoru alu na-tionaliei si patriei sele si se contribue la im-potnicirea si crescerea mediului societaticei omenesci si la cultura si civilisatiune.

mi vine în minte și o altă impregiurare, de-si de mai puțină importanță pentru că nu e din același camera, ci o aducu dintr-un articol, apărutu în fătul lui Jokai în „Hon”, în care articolul fiind vorba de calamitățile literaturii magiare se provoca atenținea și ajutoriului statului și se argumentă astfelui (cetesce); „Ei bine; ce aru dice inse la acelă naționalitate? Dara déca și ele voru radică asemene pretensiuni? Faca ele acelă; căci mai indreptatate pretensiuni și asiă nu potu face. Déca se descăpăta în sensul lor o ratională aspirație de cultura, aceea pentru noi pote sa sia nu mai unu iudeanu și mai mare, nici odată inse periculu. Pentru a intrece noi în cultura și în civilizație pre nemți, francezi și englesi, nu potem săvă nici o ambicioare, tocmai pentru că e o gigantică problema nerealisabile. Dara a ne vedé intrecuti de român, serbu, croat și slovacu, aceea aru și o rusine pentru noi. Emulația numai în favoarea noastră pote sa sia. Cu poteri încordate am lucra la cultură noastră chiar și din superbia națională! Ori ce progresu alu loru, ne-aru impinge și pre noi înainte, ori-ce căstigă alu loru pre terenul științelor, aru și și alu nostru. Unu necalculeabil avantage alu luptei pacinice aru și acestă, nu numai din punctul de vedere culturalu, ci și din celu politicu și deschinită din alu fratițătiei.”

Autorul acestui articol, on. camera, a disu unu mare adeveru, și dlu Jokai, prin proiectul seu de rezoluție a vrutu numai înflorirea comona a tierei. Si — déca toti magiarii aru cugelă astfelui, déca n'aru și nomai toleranti facia de cultură celoru-lalte naționalități, ci aru manifestă și buna voioiu facia de dreptele loru aspiraționi cultorali, cu unu cuventu, déca naționee magiara și asiă cea mai tare, cea domnitorie, n'aru și atâtu de jalusia facia de cele-lalte, atunci abia aru esiste cestiune de naționalitate. Dorere inse, on. camera, acelă nu e asiă, pentru că, nici amintindu literatură celoru-lalte naționalități, ci numai instituțile de învățământul aceloră, ele nu numai că nu se sprijinesc din partea statului, ci din contra, suntu impedeate prin mai multe dispuseții ale guvernului, și chiaru și prin lege. Nu aceea este deci banuiește naționalităților, ca statul face multă întru interesul culturii naționalității magiare, ci aceea, ca într'adeveru tot le face numai întru interesul ei, iera pentru cele-lalte nu face nimică. Că sa nu amintescu mai multe, aducu înainte numai universitatea de Clusiu. Bine-voiți a scă, ca acelă s'a radicatu într'unu scurtu tempu; — intrebă inse: observația aci macară cău e negru sub unghia ecitatea facia de români ce locuiesc în acea parte a tierei? Radicatu-s'a celu pucinu o clasa paralela, său propune-se vr'nu studiu în limbă materna a poporului? Nimică nu s'a facotu. Dara mergu mai departe: nici acea parte a legei nu se executa, care — precum se șpare, e adesa în interesul naționalităților. Este paragraful 17 alu legei pentru naționalitate. Acestu § dispune, ca on. guvern să grigescă că în acele locuri, unde relaționii de o naționalitate suntu în mare numero, acestia sa se devolte în limbă maicei loru, pâna cându incepu științele academice mai înalte. Înființați-s'a inse unde-va vr'nu gimnasiu român de stat? Nicairi. În acelăzăna se s'au peroratu multe și frumos și multă promisiție orăni. Mi iau libertate a me provocă la bine-meritatul representantei loru orasului internu din Pest'a, la dlu Fr. Deák, care în siedintă din 23 Ian. 1872 a disu urmatorele: „Fia-care naționalitate, de-si nu e naționalitate politică, în totu casulu are indreptatire de a cere, sa i se dea posibilitatea de a-si crește pre bii sei”.

Fia în tiera macară 300 de gimnasie, fia macară atâta, că pre fia-care săse mili sa se afle unul; déca inse într'onu gimnasiu din provincie studiele nu se propună în acea limbă, său celu putinu eminentimente în acea limbă, carea este limbă giorului: atunci fără indoiela e forte greu a promova cultură.”

Déca amu silă naționalitățile, că pre copiii loru, — cari de felii său numai putinu sciu, magiara, petru ca în scolă loru poporala se instruiesc în limbă loru națională, — sa-i instruiște pretotindenea și intru tōte, în limbă magiara, atunci în acele gimnasie aru și impossibile progresulu tenerilor, parintii în daru aru spesă banii, copiii în daru aru petrec tempulu.” (Viua aprobare din partea alegatilor naționali.)

„Preste totu, déca vremu sa dobândim na-

tionalitățile, nu trebuie sa umblăm a le magiarisă, ci sa ni le facem plecate prin o tratare blanda și fratiesca.” (Aprobare generală.)

Ei, on. camera, după aceste frumos și multă promisiție cuvinte, cu linisecă și bucuria amu privit spre viitoru, nici nu m'amu indoită că o orătire că acelă care de regula are mare efectu moralu și asupr'a guvernului, sa nu aiba rezultatul săpticu. Apoi considerându că în acelaș patria suntu vre-o trei milioane de români, cugetu că și acestă merita, ca — chiaru în intileșulu §-lui 17 din amintită lege, să se înfinsă unu gimnasiu de statu pre sém'a loru.

Ei, on. camera, la desbaterea specială asupr'a acestei cestiuni anume asupr'a titlului instituției medioare, voi presentă o motiune de sine statutoriu; acum inse numai de aceea amu amintită acestu punctu, că sa rogu pre on. camera să pre dlo ministru, sa sia cu deosebită atenție la respectivii §§ din amintită lege pentru că, reformandu instituție medioare, și români sa se bucură în saptă de beneficiile vieții de statu. Adeveratul în bugetu suntu preliminate 4000 fl. pentru gimnasiul român din Brașov; inse, on. camera, acelă suma e ilusoria; căci gimnasiul nici nu o capeta, pentru că e legată de astfelu de condiții, cărora inspectiunea acestui gimnasiu, nepotindu sacrifică caracterul lui confesionalu, nu pote corespunde, și asiă acestu titlu din bugetu este în adeveru ilusoriu. Si în acelaș privință voi propune la locul său o motiune. Aci vreau numai să constatău, că pentru cultură naționalității române din partea statului nu s'a facutu și nu se face nimică. Si binevoiți a crede, că nu e bine asiă. Cu cătu mai multă grige pără guvernul pentru cultură poporului român, cu atâtu mai mulți patrioti va castiga patria.

Si — eu interesul naționalității române lu potu aduce în deplina concordanță cu patriotismul, pentru că eu, care amu fericirea a și român, menținu asiă de bunu patriotu că ori și care magiara, de-si nu aprobu acea politica ce tientesc magiarisarea preste totu; pentru că acelaș politica nu destăpă, ci tempește simțul patriotic și provoca neînțelegeri și impărechiări. On. d. ministru de instrucție publică, în discursul prin care deschise desbaterea asupr'a bugetului său, spre marea mea bucurie și linisecă a amintită, că da, elu se ocupă cu revisiunea legei pentru instrucție publică, și binevoiți a promite că, în conștiința superficialității acestei legi, nu elu singuru va face revisiunea, ci spre acestu scopu va couchiamă o ancheta de barbati experti. — Me bucuru deci pentru bunavointă dlu ministru și numai cu o rugare mai amu a me adresă d-sele, și acelă e: căndu va conchiamă amintită ancheta, sa binevoiescă a luă între membrii acelui și astfelu de barbati, cari cunoscu bine și din temei referințele confesionali și naționali și după ascultarea acestoră sa disponă după ecitate și dreptate.

On. camera! Dupa acestea, voindu a inchieā, mai facu unele scurte observații cu privință la impregiurarea că sumele votate în bugetu nu s'au intrebuită totu destul de rationalitate.

Amu mai auditu, că ministrul pentru instrucție publică n'a avut pre ce cheltui toti banii ce s'a votat de acelaș Camera. Amu mai auditu, totu din reportul ministerialu, și anomalia, că s'au înființat preparandie la cari suntu aplecati căte 7 profesori — pentru căte 14 preparandi! Va se dica pentru căte doi preparandi cade unu profesorul pre căndu în preparandia română confesională din Aradu suntu 3 profesori și 48 de preparandi, adeca pre 16 preparandi cade unu profesorul! Confesiunea resp. naționea română inse nu e în stare a susține mai multi profesori, căci și acești trei suntu mai reu salarizati decât multi învățători comunali, pentru că abia au lăsa mai mare decât 3—400 fl. — Dlu ministru deci a avut ocazie să avutu pre ce cheltui summa votata, și — credo, că nimenea nu i-aro putea impuță, că prin ajutorarea aceluui institutu aru fi comisssu unu abusu.

Alta observație amu a face cu privință la instituția inspectoratelor de scolă. Eu acelașă instituție nu vré so atacu și nici nu vré se dicu, că suntu mulți inspectorii său dör'a cea mai mare parte chiaru cari nu potu corespunde chiamării loru. În acelașă credință și convictiune a mea me interviu dlu deputat Antoniu Zichy, arătându că, oficiul de inspectorat propriamente nu este unu oficiu că și cele lalte, cari suntu legate de ore anumite,

căci unu inspectoru de scolă, déca vré sa corespunda cu scrupulositate oficialui său, are totu diua de lucru. Cu cătu mai multă me interesease inse acelașă declaratiune în convictiunea mea, cu atâtu mai neprincipiu mi este că, cu totu acelașă multă ocupație, cum unii domni inspectori au avutu timpul pentru a si cortesi în favoarea guvernului? Nevrendu inse a recrimă, amintescu aci numai ună cercustanță, că acelașă este urmatoră.

Ei insu-mi amu onore a cunoșce în acelașă camera patru inspectori de scolă, cari siedu aci că reprezentanți. Nu vré a atinge cu acelașă ocazie une cestiunea incompatibilității, pentru că în acelașă privință mi voi spune opinia mea la timpul său; — vré se intrebă numai că: acele districte cari suntu subordonate acestorui domn. inspectori, cum suntu ele inspectionate și grigite căndu nici acei inspectori cari suntu necurmatu la officialelor loru, chiaru, după declaratiunea dlu deputatului Zichy, nu potu satisface chiamării loru déca nu lucra totu întrăga, — dicu, cum suntu ele inspectionate și grigite, căndu inspectorii loru, astăzi reprezentanți în acelașă camera, absentă — nu dile, ci lene întrăgi? ! (Aprobare din stangă.)

Totu-si, on. camera, sperându că dlu ministru va face dispuseții necesare pentru delaturarea acestei dificultăți, precum și a totororui celoru-alte ce impedează crescerea și învățământului poporului, și fiindu convinsu despre bunavointă și diecălul dsale, acceptu bugetul. (Aprobare din stangă.)

„Albină.”

Varietăți.

† (Necrologiu.) Basiliu Popoviciu parohu în comună biserică Pischiști protopresbiteratul gr. or. alu Orasciei, după unu morbund lungat de unu anu și trei luni (gută), a trecutu la cele eterne în 4 Martie 1873, în anul alu 59-lea alu etăției sale, în anul alu 39. alu oficiului său că lucratoriu în via Domnului, lasându în jele adenca pre soci'a sea Craciun'a, trei fi: Lazaru, Petru, Vasile, și o fica Ravecă remasă în cea mai adenca întristare și fără de măngaiere. Astrucarea remasitelor pamentene ale repausatului să a facutu în 6 lună corinte. Tieremonialul funerarul să a seversită în biserică locale prin sănțiele sele parintii: N. Ben'a, care a rostitu și cuventarea funebrală, Vas. Basarab'a, Nic. Suciu, Lucea Boteanu, Ioanu Boteanu și Daniilu Pecurariu.

Unică sperantă, ce a remasă întristatei sele familie, este marginita acumă numai asupr'a fiului medilociu alu repausatului, Petru Popoviciu clericu absolutu, carele se astă in Sabiu pre tempulu satului în templări, și carele este candidatul de preotu în locul tatalui său. Între cele-lalte rudenii și cunoscute — lu plângă și întregu poporul său, căruia i-a fostu onu pastoriu susținătoru credinciosu și devotatu; fia-i tierenă usioră și memoriă bine-cuvantata.

Inscriiția despre licitație.

Ce se va tiene în 3-lea Aprilie a. c. 1873, la 11 ore ante-meridiane, în Sz.-Reginu în cancelaria domnului advocat Balogh — unde se voru licita pasiunile din muntii Toplitz române și a Mesterharnului, titlure de posesoratul Toplitz și Mesterházi — licitația va fi publică, pasiunea se poate ca se va licita pre mai mulți ani.

Cătu despre condițiile licitației, acelea se potu astă ori și căndu în cancelaria memoratului advocato.

Sz.-Reginu în 15 Martiu 1873.

Franciscu Bologh,
advocat.

(1—3)

Oleu de Matrice

său în contră matricei (recolei).

Subscrisulu aduce la cunoștiu O. P., cumca oleul amintită avendu pâna acumă sucesulu celu mai eminent, și ne mai auditu, său matrică (răcială) cătu de învechită, efectulu e sigura; una sticla de 1 lotu din preuna cu instructiunea costa 1 fl. v. a. comandele se facu la subscrisulu în Blasius.

2—3

B. Fülep.